

[Socialministeren]

Hertil vil jeg for det første gerne sige, at jeg, som det vist er almindeligt kendt, har sat overordentlig meget ind på, at åndssvageforsorgens standard som helhed for de nærmest forudgående år kan opretholdes inden udlægningen. Såfremt der stilles midler til rådighed med de beløb, jeg har søgt på finanslovsforslaget for 1978 og har fået budgettrame til på de efterfølgende budgetoverslagsår, vil dette kunne lade sig gøre.

For det andet vil jeg gerne henvise til, at der allerede for et par år siden påbegyndtes en 5-årig udbygningsplanlægning på åndssvageforsorgens område. Disse planer revideres løbende, og ved næste runde vil man i særlig grad sætte ind på at udjævne de forskelle, som vitterlig findes i standarden mellem de enkelte forsorgscentre, så meget som muligt. Det er hensigten at inddrage amterne gradvis mere i udbygningsplanlægningen i de sidste år inden udlægningen.

Endvidere vil det kommende forslag til udlægningslov indeholde en bestemmelse om, at staten skal godkende udbygningsplaner for de første 5 år efter udlægningen; dette vil også gælde den øvrige særforborg.

Jeg kan tilføje, at for så vidt angår anlægsprogrammet for såvel åndssvageforsorgen som særforborgen er der allerede indledt et samarbejde med amtskommunerne, som har været inddraget i udarbejdelsen af investeringsprogrammet for finanslovsforslaget 1978 og budgetoverslagsårene.

Jeg håber, at dette tilstrækkelig klart viser forslagsstillerne, at det efterlyste planlægningsarbejde allerede er igangsat.

Som bekendt indeholdt statsministerens redegørelse til folketinget i august måned bemærkninger om, at der skulle tilsikres fortsatte standardforbedringer inden for åndssvageforsorgen. I de budgetter, som er indeholdt i den kommende finanslov, er der sket standardforbedringer for en række foranstaltninger. For så vidt angår forholdene for klienterne på boinstitutionerne undersøges det for tiden, hvorledes en rimelig forbedring kan ske, og der vil blive fortsatte forhandlinger herom mellem finansministeriet og socialministeriet.

Taanquist (S):

Dette beslutningsforslag er stort set det samme som det, vi behandlede i april måned

i år. Jeg mener, at der allerede dengang blev givet svar fra socialministerens side, som klart viste, at beslutningsforslaget var unødvendigt. Ikke fordi vi er uenige med forslagsstillerne i sigtet med forslaget, for det er vi på ingen måde: vi har de samme mål som forslagsstillerne, og i visse tilfælde må vi endda gå et skridt længere, og her tænker jeg især på udslusningen fra de store institutioner og normaliseringen af klienternes forhold.

Med hensyn til de bygningsmæssige forbedringer, der er nævnt i forslaget, er man jo i gang både med nybyggeri til afløsning af de mange umoderne bygninger, der findes, og med modernisering af de gamle bygninger. Ifølge socialministerens oplysninger vil der f. eks. i den kommende budgetlægningsperiode blive opført 586 nye pladser til erstatning for eksisterende uhensigtsmæssige pladser.

Det er nok rigtigt, at vi har et beskæftigelsesproblem for vores interne klienter. Det forventer vi kan løses i forbindelse med, at der bliver frigjort lokaler i de eksisterende bygninger.

Forslaget er som nævnt stort set det samme som det, der blev fremsat i april måned, og dette »stort set« dækker over, at der er kommet nogle tilføjelser. Jeg kunne bedre have forstået, hvis der var faldet et par punkter ud. Her tænker jeg især på, at man nu igen nævner personaleproblemerne i forbindelse med optagelse af åndssvage børn i de normale børnehaver. Jeg synes, at socialministeren gav et fuldt ud tilfredsstillende svar på det allerede i sit svar den 19. april, idet det allerede nu er sådan, at der på flere måder er åbnet muligheder for ekstra personale i de tilfælde, hvor der optages handicappede børn i de almindelige børnehaver.

Det andet nye, der er kommet ind i beslutningsforslaget, er spørgsmålet om udvidelse af åbningstiderne i de eksterne børnehaver og skoler, således at børnene kan passes i en del af fritiden, hvis det er ønskeligt. Jeg tvivler på, at det er et problem ret mange steder. Jeg har da set, at man nogle steder har løst det, og så kan det altså lade sig gøre, uden at vi tager beslutning om det.

Endelig er der det stadig tilbagevendende spørgsmål om fordelingsnøglen for personalenormeringerne. Jeg forstår ikke, hvorfor man nu også her taler om et alderskriterium i modsætning til et funktionskriterium. Det er